

ПОСЛУЖБІ УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 64 [314] ◆ Середа, 8 вівніта 1992 року ◆

Ціна 2 крб.

ДЛЯ АДМІРАЛА КАСАТОНОВА УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ — НЕ УКАЗ?

6 квітня делегацію Верховної Ради України в Симферополі зустріли Голова Верховної Ради Криму Микола Багров і Голова Ради Міністрів Криму Віталій Курашкін. М. Багров навідав обстановку в Криму тривожною і такою, що ускладнюється. Насильді Дурдинцев, який очолює делегацію українських парламентарів і представників республіканського Міністерства оборони, по мету свого візиту сказав: «Ми приїхали послухати людей, дізнатися про їхню реакцію на події, що відбуваються, відповісти на запитання і це раз пояснити політику України та її Верховної Ради з усіх питань. Те, що тут говорив віцепрезидент Росії О. Руцької про Україну та її політику, неприпустиме, але ми утримаємося від асоціацій, якими він користувався».

Об 11 години за місцевим часом 7

квітня в Севастополі делегація на чолі з В. Дурдинцевим зустрілася з командуючим Чорноморським флотом адміралом Ігорем Касатоном, ознайомила його із завою Президентом України про створення військово-морських сил України і запросила до співробітництва в реалізації цього завдання. Першим заступник міністра оборони України генерал-лейтенант Іван Біжан при цьому зазначив, що розглядати Чорноморський флот частиною стратегічних сил СНД немає ніяких підстав, бо в угоді, досягнутій у Мінську 30 грудня минулого року, говориться, що будьяка держава СНД сама визначає, які саме військова частини вона передає до складу цих сил.

(Закінчення на 6-й сторі).

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ АДМІРАЛА

Військове контррозвідка Служби безпеки України звернула увагу заступників головнокомандуючого ВМС СНД адмірала флоту Капітенца на неадекватність його дій щодо оцінки прийняття моракми Чорноморського флоту присяги на вірність народу України, паравищення ним своїх повноважень. Не будучи громадянином України, говориться в заяві, він займається на її території політичною діяльністю, що недопустимо з міжнародної точки зору.

За повідомленням прес-служби Міністерства оборони України, що заяву зроблено у зв'язку з телеграмою, надісланою адміралом командуючому Чорноморським флотом, в якій міститься вимога винести суверя заходам альянсу до морських-чорноморців, які присягнуть на вірність народу України.

ВАЖКА ДОРОГА ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

3 МЕТОЮ подання необхідної допомоги в розміщенні та соціально-побутовому забезпеченні біженців з Республіки Молдова Кабінет Міністрів рекомендував виконавцям обласних Рад народних депутатів та обласних, до яких вони прибувають, створити при необхідності робочі групи для оперативного вирішення питань, пов'язаних з вимушеним переміщенням цих громадян, зокрема надати їм фінансову допомогу за рахунок коштів місцевих бюджетів, розміщення, забезпечення медичним, торговельно-побутовим обслуговуванням. Для надання такої допомоги біженцям та здійснення заходів по зміцненню Державного кордону уряд виділяє Одеському обласному 10 млн. крб.

ПОСЕРЕДНИКИ ЗІ ЗБРОЄЮ

Новісія Верховної Ради України з питань правозахисту і боротьби зі злочинністю повідомляє, що ситуація у прикордонних з Республікою Молдова областях істотно не змінилася.

Біля міст Бендери і Дубоссари тривають збройні сутички. У районах найбільшої напруженості з боку як Молдави, так і Придністров'я зосереджено багато установ «Град». У місті Рибини виготовляють міномети і бронежилети авіаційним.

За інформацією, яка надійшла з Німеччини, війська 14-ї крпш можуть втрутитися у конфлікт і відверто перейти на бік придністровців. Військовослужбовці частини, які дискуються у Бендері, звернулися до Президента Молдови, України та Росії з ультиматумом про те, що в разі продовження конфлікту вони виступлять як посередники.

КРИМІНАЛЬНИЙ ДЕСАНТ.
Мал. Володимира КИСЕЛОВА.

МІМІКРІЯ

Сьогодні школа Шингарук, щоб утриматися в галасі християнської філософії, змінила не протилежні власні переконання (якщо такі були).

12

ПІШЕМО НОВУ
КОНСТИТУЦІЮ УКРАЇНИ

У наступному
випуску

ШАМПАНСЬНЕ
З ЧОРНИМИ
ПОЛКОВНИКАМИ

3 А ОСТАННІ п'ять років у Спільні художники України відбулися істотні зміни. З могутнього страва соціалізму вона поступово перетворюється на справжню творче об'єднання митців. Візит учора в Києві розпочав роботу і з'їзд Спільних художників України.

На порядку денний внесено кілька питань, зокрема прийняття нової редакції статуту Спільних. Виступаючи із заїтною допомогою, Володимир Мелешко, голова Спільних художників України, наголосив, що чи не найважливішим завданням для організації є дійсний сприяння духовному відродженню незалежної держави, підтримка молодих митців і повернення несправедливо замовчуваних імен.

За минулі три доби в зоні особливого режиму органи внутрішніх справ виявили 102 праворушники. Військість біженців не збільшилася.

ДОПОМОГА З ТАЙВАНЮ

За повідомленням ІТАР-ТАРС, першу партію гуманітарної допомоги — 60 тонн медичментів — відправлено літаком тайванської авіакомпанії з Тайбея до Києва. Угода про надання Україні 12 мільйонів доларів для купівлі ліків і медичного обладнання була підписана під час візиту в очі до Києва заступника міністра закордонних справ Тайваню.

Цей розум, вказав тайванський міністр закордонних справ, сприятиме розвитку прямих двосторонніх зв'язків. З цією метою, зазначає, досягнуто принципової домовленості про відкриття у Києві й Тайбеї представництв. Їхні функції й офіційне назва ще не визначені.

ПРО НЕВІДКЛАДНІ ЗАХОДИ ПО БУДІВНИЦТВУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Президент України
Л. КРАВЧУК
м. Київ

ПРО КОМПЕНСАЦІЮ ГРОШОВИХ ВТРАТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМ ТОВАРОВИРОБНИКАМ І БАНКАМ

Зарахувати всю суму коштів, одержаних від проведення комплексної, на окремих безпроектній депозитній рахунок без права їх використання.

10. Указ кабулає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК
м. Київ
3 лютого 1992 року

(Розширений звіт з наради буде опубліковано в одному з наступних номерів «Голосу України».)

Усі на вибори

(За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформантів).

8 квітня 1992 року: № 64 (314)

ИВ. ДМИТРИЙ ДЕСЯТИНОВ

представник Президента

— ЖИТТЯ. — краще»

стару, на підприємстві, ба навіть ди- виж- не пе- а нової дорж- и. Чи банкру- про Госпо- вики- жити- робити в та сесі- нують

на еко- спекти- та у «кратич- нобасу»? чна зо- архіак- ва йшла жні то- і доку- і. Плю- ляється. Моє одження жу, що ене тро- вна то- чна- нас ча-

сів Союзу — це трагічно- смішно. Однак концепцію ДВД повністю сприймаю. Там три основні пункти: ві- льна економічна зона, при- няття правових норм, що сприяли б ринковій еконо- міці, та територіально-земель- ний (федеральний) устрій. Корені останньої ідеї нале- жать не нам, а лівів'янам. І я її підтримую — кожен ре- гіон України має специфіку, яку слід враховувати при державотворенні. Але це не- просте питання слід вирішувати тільки конституційним шляхом. А не так: «Даймо Донецько-Криворізьку рес- публіку!» Вийте мене — не розумію...

— Які конкретні заходи маєте вжити для поліпшен- ня життя найбідніших?

— Питання злободенне. На черговій сесії обрання воно розглядатиметься. Всі економічні розрахунки вже віддав депутатам. Гадаю, се- сія затвердить мої пропози- ції. Хоча сьогодні дефіцит бюджету — 33 мільярди, страшица цифра, — ми робитимемо все, аби найбідніші прошарки населення мали ре- альну підтримку.

Ситуація

РЕЄСТР ТОДІ СПРАВЖНІЙ, КОЛИ ЗАРЕЄСТРОВАНІЙ

Коли від Реєстру СРСР відпало чотирьох останніх лі- тер, виникло питання про статус морського Реєстру в Україні. З'явилися три ва- ріанти вирішення цієї про- блеми.

За першим, назву його одеським, за місцем утво- рення, передбачається сфор- мувати національне клас- фікаційне товариство під егі- дою Укрморфлоту. Автор цього варіанту — нинішній президент Державної морсь- кої адміністрації В. Пили- пенко. Він прагне створити «книжечкову» інспекцію.

Другий варіант можна вважати прибалтійським. Са- ме там реалізовано задум нерівнянства колишнього Ре- єстру СРСР створити іно- земній представництві мор- ського Реєстру Росії на ба- зі існуючих інспекцій Реєст- ру СРСР. Тож напу пробле- му прагне вирішувати ке- рівна ланка колишнього Ре- єстру СРСР. При цьому на- віть не спитали трудові ко- лективи українських інспе- цій, чи згодні вони на це.

— Ви, як і Президент, із колишніх керівників-компар- тійців...

— Ніколи й ні від кого не приховую, що довго був на партроботі. Але ніколи не чув про себе: те-то робив для себе, тм-то порушив закон. Це мене завжди заспо- коювало. Жив і робив усе для людей. І нехай це не сприймається як патетика й прямолінійність колишнього парткерівника. Чи набув на партроботі потрібного сього- дні досвіду? Так. Працюючи в об'омі, керуючи легкою і хар- човою промисловістю, добре пізнав регіон, познайомився з усіма виробництвами, іхні- ми керівниками, специфіко- можливостями. І це сьогодні мені «плюс». Не зі студент- ської лави потрапив до об- кому партії, став там «дру- гою людиною». Був на заводі простим робітником, доріс до нерівнян підприємства. Все це — самотужки. У ме- не, коли хочете знати, жод- ного родича нема на Донба- сі. Я росіянин, вивив тут, піднявся на ноги. Ось дехто ді- лить: росіяни, українці, Бо- рові, Боже! Певен, у нашій області національної пробле- ми не існує. Дехто каже: рос- іян тут притиснулися. Скажу грубо й прямо: то фігня! А щодо теперішньої посади: ка- зала колись мені мати — ким би ти, сину, не був, будь за- вжди людиною. Одним і керу- юсь.

— Ви сказали: платівку перевернуто. Що дали?

— Далі — життя. Гадаю, що краще...

Вів бесіду
Юрій ДОЦЕНКО.
Донецьк.

Репортаж дня

ГОВОРИМО — ПАРТІЯ, РОЗУМІЄМО — ПИВО

— Яний же ти у біса журналіст, якщо не можеш пролізти до столу? — про- стягаючи бляшанки з пивом, вичитував гостинний розпо- рядник на презентації. Спаци- бі йому — інакше при- сутність у колишньому Ра- дянському райкомі компар- тії України була б позбав- лена повноти відчуття — тут народилася Українська партія «анувальні» пива.

Ледь жна коса о-кра- ваточна публіка нагадувала комуністів на пленумі рай- кому. Серпасто-молотаста символіка на стінах, одно- стайне голосування, досто- нове вичерпання регламенту — і величезний жовто-бла- китний прапор. Важко зба- гнути, де тут всерйоз, а де — напівжартом. Під час полі- тичної доповіді звернувся до симпатичної сусідки:

— Ви любите пиво?

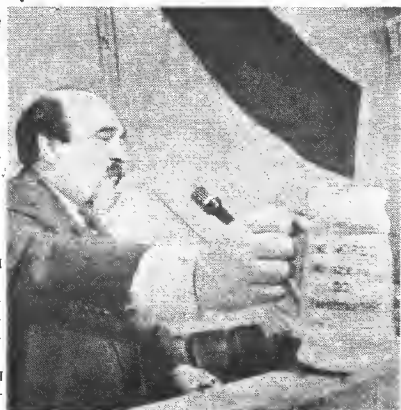
— Ні.

— Тоді чому...

— Мені подобається ця партія. З'ясувалося, доповідач — гендиректор фірми «Алі- мекс» — шеф моєї сусід- ки.

Для довідки (інформація партійна — отже, непереві- рена): 134 делегати установ- чого конгресу представляли 13 областей України і ре- презентували приблизно 12,5 тисяч прихильників. Пере- важна більшість членів — віком до 40 років. 98 від- сотків мають вищу освіту. У більшості, це фахівці у га- лузях економіки, юриспруден- ції, медицині, технічних ін- телігенція — в основному, працівники СП, МП, комер- ційних асоціацій. Бізнесме- ни, одним словом. 20 жі- нок...

Програма партії щось на- гадувала: «...пріоритет приватних форм власності та підприємництва, політичних, соціально-економічних інте- ресів та прав людини над

державними, створення полі- тичних передумов, які б до- помагали кожній людині реалізувати себе в житті...» Та це ж тези з програм де- мократів усіх мастей! Так то воно так, але...

Демократи борються за права людини платонічно. Шанувальники пива відсто- юють права. Демократам нема чого втрачати, крім ланцю- гів, любителям пива треба відстояти те, що вони вже мають. Ім, на відміну від демократів, які плекають надію отримати свою частку за майбутньої приватизації і роздержавлення, нема чого хвилюватися: все, що треба,

вони уже Мораль? Кр- чаткове на- лу — завж- на грані кр- ми цього чи

Солідна об- ступила під Відкоркову «Гопака» пиво, яке експорт), (латинцею), як я, не ск- тичного на- іші дотови- черня, що ноську». бляшанки

Факт

ДОБРЕ ДІЛО — ПЛАТИТЬ СМІЛО

У Києві відбувся концерт- през- ція програми «Інду- куль» і «Нові імен- кра- іни». Учасників привітав те- леграмою Президент Л. Кравчук. Молоді таланти з'їхалися з 20-ти областей — борються не лише за почесні дипломи, а й за щомісячну стипендію Фонду (400 кар- бованців). Де взяти гроші на проведення такого кон- церту та на стипендії? До- помогли благодійники. Укра- їнський фонд миру, Конгрес- дівних кіл України, Укра- їнська цукрова біржа, Укра- їнське державне бюро між- народного туризму «Супут-

ник», концерти «Тельком», Зовнішньоторговельна ви- робничо-комерційна фірма «РКЦ». Подільська райрада народних депутатів (Київ), ВО «Титан» (Луганська об- ласть). Після дводенного концертного марафону було визначено 15 стипендіатів Українського фонду культу- ри, і серед них — п'яти- класниця Львівської спеці- альної музичної школи іме- ні Крупельницької Гануся САВІЦЬКА, котру ви бачи- те на фото.

* Анатолій КОМІРЕНКО.
Фотомодератор
ВОНДАРЕНКА.

Знак бід

По Херсону гуляє спецвипуск «Дністровської правди» з Ін- располя й закликає «рознести правду про Придністров'я по всьому світу» (тираж — 75 тисяч). Один з підкидних листків я несподівано побачив у себе на робочому столі. Хто відкрив кабінет, як він туди потрапив?

Підбір матеріалів — тільки з московських видань, жодного посилання на молдовські чи українські газети. Не без гор- дощів наводяться дані про збройні сили Придністров'я: батальйон «Дністер» — 600

чоловік, пів- для з 30-ма техніки, близ- нерів, осна- ною зброєю. Є ко сотен опол- казаків», по- У резерві — тувальні зго- чоловік).

Листок ря- ми на адресу кшталт «кар- сільства, що Кншнів. По- шують здріг- дей з міщив-

ПРОЩАЙТЕ, СЕРП І МОЛОТ

Голова Харківської обласної Ради О. Ма- селський зобов'язав усі державні органи, під- приємства, організації та навчальні заклади області ввести у вжиток державну атрибути- ну і символіку України. Одноразово реноме- довано вилучити повсюдно символіку і маю- чий агітацію УРСР, а також колишній СРСР, КПРС, Компартії України. Постійна комісія обрання з прав людини і громадських ор- ганізацій звернулася до жителів Харківщини з проханням проконтролювати на місцях вино- шення розпорядження.

Микола КОСІЙ.

Харків.

У ПОЛЕ НЕ ВИЙДУТЬ

Хліборобам Волинні треба зробити 26 тисяч гектарів веснооранки, посіяти 100 тисяч гек- тарів ярими. Пальним в основному село забез-

ВІД ЧОГО ПОМЕР БІДОЛАХА

Справи кримінальні

мінальних злочинів протя- гом минулого року зросла на 15 відсотків. У 1989 ро- ці групами було скоєно 35 тисяч злочинів, у 1991 — вже більше 43 тисяч. Лише викраденої вогнепальної зброї у розшуку знаходиться більше 2,5 тисячі стволів.

В МВС України у червні минулого року створено спе- ціальне управління боротьби з організованою злочинніс- тю. У його складі — три міжрегіональних, 26 облас- них відділів та 110 груп у містах із складною опера- тивною обстановкою. Не минуло й року, а в розроб- ці фахівців — близько 700 злочинних груп різної спе-

ціалізації від рекету до нар- кобізнесу. Як зазначив на першому брифінгу з питань боротьби з організованою злочинністю, що діями від- бувся в МВС України, на- чальник Головного міжрегі- онального управління Г. Ше- лудько, близько 60—70 від- сотків сучасного вітчизняно- го бізнесу — то «чорний» бізнес. А 30—40 відсоткам інших доводиться балансува- ти «на грані», аби звести кінці з кінцями.

Співробітниками спецвід- розділів управління знеп- коджено 483 злочинних уг- рупування, які скоїли близь- ко 3,5 тисячі злочинів. У хо- ді розслідування у злочин-

ців вилуче- вогнепально- і ноштовні- більше 13,3- бованців.

Ишлося і необхідності чинного за- профілакти- ко до та- юнаки 1989- родження. Співробіт- ного відді- ну забракл- карбованців- го життя. кабінетах-2 вилучено 2- ванців, юве- дію- та від- знаю, чи до- шків нині- ших начал- митиці, ал-

ЦІВ, ТО КОМУ БУДЕ КРАЩЕ?

мірності протесту уряду на Ка- Фонд на окорніну не збіга- ного по- бізне- провести у Мін- будеться роз- одах ро- нватиме, вими-

вання капіталу до інших держав «карбованцевої зо- ни» і до сфери тіньової еко- номіки набутватиме дедалі загрозливіших розмірів.

Отже, разом зі згортан- ням виробництва під над- сильним податковим тиском відбувається й порушення невід'ємного права людини — права на господарську діяль- ність. Як наслідок — під загрозлою право на працю і свободу споживання.

Та уряд, як наголошують учасники й досі альтернатив- ного сенатора економіки, не

обмежується тією шкодою, якої вже завдано. Нині в Кабінеті Міністрів опрацю- вують пропозицію про під- вищення ставки податку на дохід підприємств з 18 до 28 відсотків, що взагалі унеможливить будь-яку госпо- дарську діяльність в Україні. Тож кийські підприємці звер- таються до всіх ділових лю- дей, трудових колективів, громадських об'єднань із закликком преднатися до їхньої заяви.

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.

Віктор РЕТЬМАН,
керівник Київської діль- ниці Миколаївської ін- спекції Реєстру.

Репортаж дня

МО — ПАРТІЯ,
ІЄМО — ПИВО

у біса можеш — пропивом, розполю. Спаче приху Ракоміс побавляття — айнісна пива.

Дія довідки (інформація) партіяна — отже, неперевіряна. 134 делегати установчого конгресу представляли 13 областей України і репрезентували приблизно 12,5 тисячі прихильників. Переважна більшість членів — віком до 40 років. 98 відсотків мають вищу освіту. У більшості, це фахівці у галузі економіки, журналістики, медицини, техніки інтелекту — в основному, працівники СІП, МП, комерційних асоціацій. Бізнесмени, одним словом, 20 жінок...

Програма партії щось нагадувала: «...пріоритет приватизації державних підприємств, політичних, соціально-економічних інтересів та прав людини над

державними, створення політичних передумов, які б допомагали кожній людині реалізувати себе в житті...» Та ж е ж не з програм демократів усіх мастей! Так то воно так, але...

Демократи борються за права людини платіночню. Шанувальники пива відстоюють права. Демократи там чого втрачати, ірім лавчирів, ласостелів пива треба відстоювати те, що вони вже мають. Ім, на відміну від демократів, нії планувати надію отримати свою частину за майбутню приватизацію і роздержавлення, імеа чого хвилюватися: все, що треба,

вони уже приватизували. Мораль? Крапце реалі: початково нахочення капіталу — завжди приваля або на грані приміналу. Хочемо ми цього чи ні.

Солідна публіка щільно оступила шведський стіл. Відмаркувалися пляшки «Опакса» (наше, київське пиво, яке Аде виключно на експорт). «Русское пиво» (латинською). Лише неаджи, як я, не спитували екзотичного напою. А іспиритизні дотрималися і до виночершів, що наливали «смирновськ». Після винитої бляшаних наажився про-

лізти до столу за бутербродом. Та було пиво. Все закінчилося блискавично. Найсолідніші дажкити, прихочивши бляшки пива і но-робку з чотирма півталіровими суліями «смирнов», зинили у невдомому надремку — переканю у заборутних авто.

І тут, нарешті, і зблугув сисе нової партії: пиво позбавляе комплексів. Хильнені для хоробрості — зиняке проблема, яні зробити щоб не лише по вусах текло.

...До чого тут пиво? З пива починалися серйозні речі. Наприклад, створення

націонал-соціалістичної партії Німеччини... Не лякайтеся: там пили пиво у пивніц, тут — у райкомі там підіймав голову націонал-соціалізм, тут — націонал-капіталізм...

Замість заклопотаного Президента з заступником обрали трьох спів... — вибачте, співголови. Керівництво партії вирішувало політичні проблеми без комплексів...

Костянтин ПАРНИШКУРА.
Київ.
Фото
Микола КОЗЛОВСЬКОГО.

ПЛАТІТЬ СМІЛО

інтерв'ю краф-т Л. «аланті» — іочесні ісчючю 0 каркошкі кон-у. До Укра-іонгрес Укра-Україне Слупт-

Знан біди

По Херсону гуляє спецвипуск «Дністровської правди» з Тим-рестоя і закінчає «розсестити правду про Придністров'я по всьому світу» (журнал — 75 тисяч). Оди з плавальних листків я несподівано побачив у себе на робочому столі. Хто відкрив кабінет, ні яні туди потрапив.

Підбір матеріалів — тільки з московських видань, модного посплину на молодівські чи українські газети. Не без гордості наводяться дані про збройні сили Придністров'я: батальйон «Дністер» — 600

ПІДКИДНИЙ СПЕЦВИПУСК

чоловік, півтратиченна газет-на з 30-ю одиницями бресте-техіки, близько 1500 міліціонерів, озброєних автоматичною зброєю. Є також «несколько сотен охоложденных і замороженных» помічників у Гагаузі!

У резерві — територіально-рятувальні загони (майже 3000 чоловік).

Листів, рубік звинуваченнями на адресу молодав на кшталт «картелі», опусе насильства, що іх нібито чинять Кишинів. Подробний приму-сують зарплати навіть лю-дей з мінімуми. Дил

солідності творів випуску по-свідують на такі апарати, ні кардовий депутат Ко-манду Союзу М. Тракіні, лідер придністровців І. Смирнов.

Що ж, кожен має право ви-словожувати свою політичну платформу, знайомити з нею кожного більше людей. Але в чо-му аспект конфлікту? І ні-буде забезпечено ми самі с-кляємо зброю? І чи безпечна іде-ологічна конфронтація від ко-нфронтації зброєю?

Іван КАДІННІЧЕНКО.

Херсон.

Коротко

печене, а ось із готовністю техніки не асе гара-да. Майже 400 тракторів різних марок не вийдуть у поле, адже немає запасних частин для їхнього ремонту.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ВІТІВЕРЗНИК — ЛИШЕ ДІА БАГАТИХ
Відніні послугами Гуківського медична-рнізна коментує користуватися лише зможні городином. Справа в тому, що після бурхливого дебіта сесії міськради прийняле рішення прийняти фінансування цієї установи. Далі служба іонувачів анулює за рахунок не-добровільних повертавлянь своїх клієнтів. За нічними умова сама буде далеко на кож-моу по іншому.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ПРОЦАЙТЕ, СЕРП І МОЛОТ
Голова Харківської обласної Ради О. Ма-сєєвський зобов'язав усі державні органи, під-приємства, організації та навчальні заклади області виступити у змочок державі атрибути-ти і символіку України. Одначес рекомен-довано анулювати посплину символіку і нас-но вітати УРСР, а також коханий СРСР, КПРС, Компартія України. Постійна комісія обирає з прав людини і громадських орга-нізацій звернулася до жителів Харківщини з проханням проконтролювати на місцях вико-нання розпорядження.

Микола КОСІЯ.

Харків.
У ПОЛЕ НЕ ВИЙДІТЬ
Хліборобам Волині треба зробити 26 тисяч гектарів асфальтним, пошити 100 тисяч гек-тарів ярин. Пашини в основному оспо зобав-

ній квартирі навряд чи виста-тять. 6 батари і шлюх кожляком та так званій «джентльменський набір» злочинців, що в дамовку раз-решення. Суду в дамовку списку лише завдані «...І десять виробів з натураль-ного шкіри виробництва Ту-реччини. Суду в дамовку не-раз ні було, оскільки зна-внувалася «пояма, бідолаха...» Нотки намоти виразно зучали у голові генерала, коди він мовив що фразу-заче то шкура до людюв, чи — процесу, який має відбутися в іншому разі... Гріх, зинялий, але... Варто застерігати! «Головне мік-рорегиональне управління по боротьбі з організованою злочинністю попереджає: порушення закону небезпеч-не для вашого життя».

Олена РОГОЗА.

Київ.

Відродження

НАТАЛКА ПОВЕРНУЛАСЯ

У репертуарі Донецького драматичного театру понов-лено виставу «Наталка-по-лянка». Поділіть неспівня, ад-же у відомі часи з назви те-атру явським титлом зинили і «український» і «мучи-но-драматичний».

На черзі у шатарський столиці — весняний фести-вал, театральні колективні Добрусь, де зокрема, прави-тунуть бал «Залозороччя з Дунаєм», «Катерина», «Рок-солана», найкращі українсь-кі водевілі.

Володимир ВОЛОВЕНКО.
Донецьк.

Дожилися!

ЗУБИ НА ВЕСІЛЛЯ

В одні із стоматологічних поліклінік міста завітав 30-річний хлопець, аби вибачити золоті зуби і замінити їх на зничайні, металеві. Так наповнів ону, якому за-кортіло одужуватися. А справити інші всілякі негел-ю. Треба мати чимали гро-ші. От і вирішив продати дідівські зуби.

Микола НЕЧУПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

ПОГОДА

В нітний по Україні, при-літний та піднісний-сильні ос-ластес, дощі, місцями грози. Ві-тр північно-західний. 11-15 метрів за секунду, в Карпатах пориви 17-22 метри за секун-ду. Температура повітря 10-14 градусів Цельсія, вітер 3-8 мп-с на схід та північ. Вночі в не-ріскупини ажені 15-20, аночі 5-10 градусів Цельсія.

По Києву та області сьогодні вночі часом дощ, ітер північ-но-західний. 7-12 метрів за секунду. Температура 11-16 градусів Цельсія.

Чергогий по випуску новин Олександр ВІНОКУРОВ.
Тел. 441-88-77.

ЧОГО ПОМЕР БІДОПАХА?..

Справи кримінальні

мінальних злочинів протя-гом минулого року — на 15 відсотків. У 1989 ро-ці групами було скоєно 35 тисяч злочинів, у 1991 — більше 43 тисяч. Лише викрадення вогнепальної зброї у розсучку знаходяться більше 2,5 тисячі ствоів.

В МВС України у червні минулого року створено спе-ціальне управління боротьби з організованою злочинні-стю. У його складі — три мікорегиональні, 26 облас-них відділів та 110 груп у містах із складною опера-тивною обстановкою. Не-винуло я року, а в розроб-ці фахівці — близько 700 злочинів групи різної спе-

ціалізації від ренету до нар-кобізнесу. Як зазначив на першому брифінгу з питань боротьби з організованою злочинністю, що діями від-бувся в МВС України, на-чальник Головного мікоре-гионального управління Г. Ше-лудько, близько 60—70 від-сотків сучасного вітчизняно-го бізнесу — то «чорний» бізнес. А 30—40 відсоткам людини доводиться балансува-ти на грані», аби звести кінці з кінцями.

Співробітниками спецді-розділів управління злеп-шено кожен 483 злочинних ус-тупованих, які скоїли близь-ко 3,5 тисячі злочинів. У до-ді розслідування у злочин-

ців вичислено 229 одиниць вогнепальної зброї, грошей і коштовностей. На суму більше 13,5 мільйона на-робованих.

Лідири на брифінгу і про-необхідність удосконаленні чинного законодавства, і про-проблематику — адже нерід-ко до таких груп входять люди 1989—1973 років на-родження.

Співробітникам Жовтє-вого відділення Укробанку забракло 11 мільйонів карбованців для нормального ко-жття. У квітнярих та кабінецах цих посадових осіб вилучено 200 тисяч карбо-ванців, ювелірні вироби, ра-діо, та відеопарати. Не-знаю, чи достат таких же ус-тупованих, які скоїли близь-ко 3,5 тисячі злочинів. У до-ді розслідування у злочин-

**ДЛЯ АДМІРАЛА
КАСАТОНОВА
УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНИ—НЕ УКАЗ?**

(Продовження
затон на 1-й стор.).

Щодо недобросовісності у

Редакція загалом, чи сліди
листа, чи слід кидувати
значною мірою відомчим,
збону надзвичайно авжко
народний депутат Україн
'полагав на публікації, на р
словити свою думку а га

друкувати цього
озголосу рачам
тонокшах яких
розібратись. Але
Потабанько на-
лізиці права ак-
тивної Врховної Р.

Михайло ПОТЕБЕНЬ
народний депутат У.
Ін.

Як і слід було че-
стрічі зіткнулися дві
що виключають одна
аськів сторони наполя-
хідності виконання по-
щення Президента Д.

Обманути можна будь-кого..., якщо хотіти помсти

Вважаю, що авторитет
йому не додасть. А

Занялася
Тетяна КВІТ

УКРАЇНСКА філософія, починаючи з Григорія Сивоорова та професора Києво-Могилянської академії і до М. Драгоманова, Б. Вернадського та ренесансових у неродивісній Савицького, Семковського, Юрицького, завжди характеризувалася віслючовістю. І, як спираючись на науку, не спалає вірності однієї однієї ідеї, і не генсека, у 1947 році директор Інституту філософії АН УРСР академік М. Олександровський мав сміливість заперечувати у філософській дискусії на захист самостійності української філософії від сталінського марксистського збройя у 1947 році, академік П. Мокінь.

Однак в останню чверть століття славіти української філософії були «компрометовані». Як зазначалося в постанові І Всеукраїнського конгресу філософії 1991 року, «ідеологія комунізму була самоприниженням, ми повинні е той же час беззаперечно визнавати чуждину офіційно затвердженої філософії була віслючовістю ринку насилля і бреші».

Про одного з провідних ідеологів радянської псевдофілософії йдеться в цій статті.

Степан ПАВЛЮК, народний депутат України.

У 1968 році стався поділ, яка дозволяла змінилася. Вона діяла в Інституті філософії УРСР. З благословення тодішнього парвального губернатора Київщини М. Магарицького, І. Петра Шелеста був змушений залишити Київ і перекласти до Москви директор Інституту Павло Комаріт, який, на думку партійних ідеологів, «розвів ревізіонізм і український буржуазний націоналізм». Після цього приїхав Б. Шинкарук.

Володимир Іларіонович розумів, що йому наспереди потрібно виконати з посади: зайняти вигляд парвального керівника, який розвиває традиції філософських досліджень своїх попередників. Прийшовши на посаду, директор зрозумів, що в 1968 році на засіданні ЦК Компарії України заслухали доповідь «Завдання науки і педагогічних працівників у галузі філософських наук». Цей документ був захоплений на увагу керівника дирекції Інституту філософії, який чітко розставив акценти. У тому ж році Шинкарук був обраний членом-кореспондентом АН УРСР. Виявляючи свою прихильність до нової постані, П. Шелест довірив Володимирі Іларіоновичу свою виборну кампанію до Верховної Ради. Своєю «посланою» до комісії «Філософії» Б. Шинкарук так чинив чітко проблематизував.

Через три роки, коли Шелест змінив «інтернаціоналістичну філософію», почався розсправ за «українськими буржуазними націоналістами». 6 липня 1972 року в Інституті філософії відбувся прештотування наукових співробітників Е. Пронюка, В. Лісового, Б. Виновиця. Як правдиво і так званих «ідеологів» не виступили, намагалися хоча б захистити своїх товаришів. Керівництво Інституту філософії, за влас-

ною ініціативою надіслав до КДБ листа з проханням якомога суворіше покарати С. Пронюка.

Після арештів на допомогу дирекції Іларіонович Інституту ЦК послав своїх заступників С. Дорогунцова, О. Катю, Ф. Рудича. Розгром «українських буржуазних націоналістів» було успішно завершено. Б. Пронюка та Б. Лісовий одержали відповідні 12 та 10 років ув'язнення й відбули в «каторжні, їхні дружини та родичі, швидко стали «одержаними» О. Катю та Ф. Рудича. Успішному особливу роль пограбував Шершубовський В. Врублевський, академік вважав для себе за честь у 1974 році заручитися на науковому роботу його дружини. Письменниця і сценарист, Валерія Врублевська була

1982 році роботу «Значення книги Л. І. Бренжана «Воспоминання» для дальнєшого совершенствования кейно-політичного, трудового і правдивого виховання трудящих» автор одержав орден Леніна і Державну премію УРСР в галузі науки і техніки.

Інститут філософії в роки розвинутого соціалізму перетворився у вчотину КПУ. Тут знаходили притулок компартійні функціонери різних рангів, їхні дружини та родичі. Швидко стали «одержаними» О. Катю та Ф. Рудича. Успішному особливу роль пограбував Шершубовський В. Врублевський, академік вважав для себе за честь у 1974 році заручитися на науковому роботу його дружини. Письменниця і сценарист, Валерія Врублевська була

твірний лідер України. Він з найвищих трибунах відстоював інтереси республіки... розчулено пише академік в «Оді філософії» («Сільські вісті» за 19 травня 1990 року).

Після того як Іларіонович державував в Україні, Шинкарук, щоб залишитися на плаву, знайшов нові хитрощі. Провівши солідне скорочення штатів під прикриттям фінансової кризи, директор після заборони діяльності КПУ вярнувся до збройної Іх, заручившись на провідні посади наукових співробітників колишніх функціонерів «соціалістичного, чисті і союсті нашої епохи». Без будь-якого конкурсу в Інституті явився команда з двадцяти перапаранців. Міністрі досліди асано. Почалося тотальне перерабовування.

В останню чверть століття, завоюючи «суспільним академік Шинкарук, філософська думка в Україні, яка завжди характеризувалася віслючовістю і не спалає віслючовістю однієї однієї ідеї, і не генсека, фактично вирохла.

ІДЕОЛОГІЯ

Без масок

далеко від філософії, хоч обіймав в Інституті наукову посаду в галузі етики, історичного матеріалізму, історії філософії, наукового атеїзму. За більш як п'ятнадцятирічну наукову діяльність старий науковий співробітник В. Врублевський не надрукував бодей однієї примірної наукової статті. Як, Шинкарук, в яку суму обійшлося Інституту «хобі» драматурга Врублевського?

Атестати, конурси, перерабовування на посаду, заги, характеристики — все це для простих смертних. Партія і партія, їхні помічники, дружини, діти, сваті, нуми поспрали до Інституту без чий формальностей. ЦК як керівник директорові своїм покровительством. Так було, і Шинкарук у з по суті кримінальній історії з розкраданням унікальних книг наукової бібліотеки Інституту філософії Академії Шинкарук відбаву тоді лий легким переликом. Веселим захисником «відмазав» свого протеже, бо в бібліотеці знайшлися сестра відповідального працівника ЦК КПУ А. Гордієнко.

Квітень 1985 року став початком нової доби — розпочалася перебудова. Але її вітри овеяли думи повз академіка. Він і далі залишався метром української філософії і паралельно кандидатом у члени ЦК, головою товариства «Знання».

Залишався академіком. Активізувався національно-воєнний рух, вставала з димовик українська мова. І її підтримував Шершубовський ретельно став її «партійником». І знову тут як тут вірний помічник, «видатний мовознавець» академік Шинкарук. Забуто погити українські слова про «викоріння українського буржуазного націоналізму». Володимир Іларіонович став пристрастним «борцем» за відкопчення України, оцілює комією з підготовки проекту Закону про мови.

Залишався політичним авантюером. В. Шершубовський не забув про свого підручника, передавши йому свою цинічну намітку про «незалежного помічника В. Врублевського, якого академік негачно заручався до штату Інституту філософії».

У 1990 році першим секретарем ЦК КПУ став Б. Іларіонович. Шинкарук тут же демонструє йому свою відданість. «Сьогодні Володимир Антонович Іларіонович — полі-

тика. Зібравшись працівники Інституту атеїзму при ЦК КПУ стали в Інституті філософії релігієзнавцями, відділ критики сучасної буржуазної філософії — відділом сучасної зарубіжної філософії і т. ін.

Під час мінусів виборів членів АН України академік Шинкарук зробив одразу кілька спроб. Він мав своїх колишніх соратників з команди Шершубовського й «забавити» філософську науку коментаторами, академіками. Якого вчоті літературознавці неспусли кандидатами у членови відомого літературного критика І. Дюбуа, а історик М. Брацькевич, то Шинкарук запропонував від філософії Ю. Ринарника, Б. Євдокимовича, В. Червильського, Ф. Рудича, А. Гордієнко — затятий українофоб, борився з Народним рухом України й національно свідомими чинниками української культури. Лише звернення Олеси Гончар «Люди, схамініться» згуртувало справжніх учених на виступ проти «видатних представників партійної та академічної номенклатури».

Скучивши за ораторією й преміями, Володимир Іларіонович в 1991 році вступав чиня праць, виконаних у застібний час, на здобутті «Державної премії». Правда, немер не вдав.

Сьогодні «школа Шинкарука» щоду утримується в «Беларусь» філософських метрів, зміное на протекліє і аласкі переконання (яко шоді були). На І Всеукраїнському конгресі філософського конгресу, який не відбувся, Шинкарук і свата з надзвичайною легкістю критикували... ЦК Компарії України. Агта-Дієнко, годі терміново замкну на Дорікт, марксистсько-ленінську філософію оголошено псевдонаукою, науковий комунізм — утопією. Хамелеонство триває...

Соціальна мімікрія характерна для багатьох ідеологів першої астоє. Але навіть на цьому тлі чинним академіка Шинкарука виступає. Почавши свою академічну кар'єру з розкрадання українських буржуазних націоналістів, аспираючи титули і регали викладачів злого соціалізму і комуністичної ідеології, він сьогодні так само затуго проголосив: «Беларусь, ми переживаємо нині свідчу лору відновлення національної культури рідної мови. Ожидати народу. І прикро, що дехто не хоче — або ж не хоче вачити ту грань, що відмікову високе чуття національної ідентичності від націоналізму, туплячи не чорне тварю до природних джерел любові українців до рідної землі, материнської мови й ідеї».

У 1972 році за такі слова наукового співробітника Інституту філософії Е. Пронюка було заслужено на 12 років ув'язнення.

Микола РОЖЕНКО, доктор філософських наук, професор.

МІЖ БЕРЕГОМ І ЧОВНОМ

Для мислених нитів цей народжений шмат землі зі своїм повітрям, тиням лісом, на ватисанні у бетонні лотосорони, гірчаватім запахом паваного нуртання називається яросто й надозначно — село Права. Ітоніція, з якою його вивозляють, нерідко заважає, ляміром, від... погоди. Бо небагато йому з тих, хто вносить лишень споглядати мислі ошу краєвиди, тріс думу колодна монра краса.

— Від сав в відбієся, а до міста тин і на яроста — яризнавдєся в передсмертних сподальних нотатках Василь Шумини. — Мають, того все життя почував себе там, ніби стою однією ногою на березі, а другою — на човні.

І хоча тут, у ярівніці, природний талант — співаки, художники, майстри від Бога — нерідко ярівчани ставати трагічними і допреки, хоч реалі — нелюдячними ілас, лінійними кабіет, дифракційоване-назначення — поняття там не визначити й омірні, як для мислених вісність, наземна, неати свілого неутрачено лямітр, зач таке тут мислених нитів з'являються часіти, ніж масою в мислених магазинах, берег цей для мислених «савонів» віднин і любий. Бо то — берег ілюзій дитинства і лоні не зрачується ного навіть тоді, нем він називається на яросто батнішнікою, а чвартією чернотніською зоною.

Катерина КИДРАСЬ.

НА ЗНІМКАХ: будні Синавської середньої школи Ронінтинського району на Мліщині.

Фото Сергія
КОВАЛЬЧУКА.

ДЕРЖАВНІ КОРДОНИ УКРАЇНИ ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ

КОРДОНИ — невід'ємна ознака будь-якої держави. Вони є обов'язковим елементом, що сприяє формуванню єдиного державно-територіального організму. Без чітко визначених і добре захищених кордонів держава не може забезпечити своє суверенне право на організацію власної політичної та соціально-економічної системи.

Історія формування державних кордонів України тісно пов'язана, з одного боку, з етнічним розселенням українців, а з другого — із зародженням і становленням української державності.

Розвиток міжнародних процесів та внутрішні обставин після розпаду Київської Русі і загарбання польсько-литовськими феодалами Галицько-Волинського князівства на тривалий час перервали процес розбудови української державності. Лише в другій половині XVII століття частина етнічних земель, заселених українцями, була об'єднана в державу під проводом Б. Хмельницького. За умов українсько-польської війни та загрози з боку кримчаків новостворена держава не змогла самостійно забезпечити сталість своїх територіальних меж, перетворити їх у надійно захищені державні кордони. Щоб вижити, вона змушена була укласти військово-політичний союз з Росією. Статті Переяславської угоди де-юре зберігали за Україною широкі автономні права. Але де-факто царат дуже швидко зігнорував їх як такі, що не мали міцних міжнародно-правових гарантій і не ґрунтувалися на взаємних державних зобов'язаннях. Створивши Малоросійську колегію, Петро I грубо порушив автономію України. Його наступники остаточно позбавили Україну навіть тих жалюгідних залишків державної самостійності, які ще були, перетворивши її в «малоросійську провінцію». Довершила справу Катерина II, яка зликувала Січ і перевезла гетьманську символіку державної влади до Петербурга. В наступні роки російський царат зробив усе, щоб саме поняття «Україна» зникло не тільки з географічних карт, а й з пам'яті народної.

Третій поділ Польщі 1795 року призвів до нового розподілу етнічних українських земель між двома імперіями — Австрійською і Російською. У складі Росії опинилося близько 80, а в складі Австрії — 20 відсотків українських земель. Проводячи свої адміністративні реформи, царський уряд дбав, щоб кордони «малоросійсь-

ких» адміністративних одиниць не збігалися з українськими етнічними межами. Тому значна частина компактно розселених українців опинилася поза «малоросійськими» губерніями на Курщині, Вороніжчині, Кубані. Водночас багато росіян проживало в Донбасі, на Харківщині, Катеринославщині, де природні міграційні процеси стимулювалися відповідними імперськими заходами. Така ситуація, за задумом великодержавників, повинна була назавжди стати на заваді відродженню української державності в її повних національних межах. У 1913 році українські землі в складі Російської імперії входили до дев'яти губерній: Київської, Волинської, Катеринославської, Подільської, Полтавської, Таврійської (без Криму), Харківської, Херсонської та Чернігівської.

Революційні події 1917 року активізували національно-визвольний рух українського народу. Керівництвом ним перебрала створена в березні того ж року Центральна Рада. Питання відновлення української державності постало на практичній ґрунт. В результаті переговорів з Тимчасовим урядом було передано для автономного управління Центральній Раді п'ять губерній: Київську, Волинську, Подільську, Полтавську та Чернігівську (без північних повітів). Інші українські губернії надіялися правом самим визначитися щодо приєднання до України. Після того, як у жовтні 1917 року Тимчасовий уряд було повалено і до влади прийшли більшовики, Центральна Рада Третім Універсалом від 20 листопада проголосила створення Української Народної Республіки, а також поширила компетенцію практично на всі етнічні українські землі, що входили до складу колишньої Російської імперії. Виятком становили Холмщина і Вороніжчина, населення яких саме мало вирішити свою долю. Таким чином, було зроблено реальний крок до практичного втілення ідеї першого президента УНР М. Грушевського про утворення національної державності соборної України.

Участь делегації УНР у Брестських мирних переговорах дала можливість на засадах міжнародної угоди визначити кордони з найближчими західними сусідами. З Австро-Угорщиною він проходив по старому російському кордону, з відродженою Польщею — по лінії Тарноград — Білгород — Шебрешин — Красностав — Путачів — Радин — Межиріччя — Мельник — Високо-Литовськ — Кам'янець Литовський — Пружан — Вигонівське озеро. Як за додатковими протоколами, підписаними 4 березня 1918 року, УНР змушена була відмовитися від Холмщини та деяких інших земель.

Кордон між Україною та Радянською Росією мала визначити спеціальна угода між цими двома державами. Для її вироблення в Україну було направлено делегацію на чолі з Х. Раковським і Д. Мануїльським. Але наприкінці квітня Центральної Рада розігнала німців, і переговори розпочалися з відом П. Скоропадського. Їх було визначено демаркаційна лінія: Сураж — Увеча — Стародуб — Новгород-Сіверський — Глухів — Рильськ — Колонтаївка — Суджа — Беленіхине — Куп'янськ. Лютева революція в Німеччині, падіння режиму Скоропадського і початок окупації в Україні змусили змінити порядок денного питання про східні кордони.

Розпад Австро-Угорщини сприяв щедалі більшому розгортанню національно-визвольного руху населення західноукраїнських земель. У листопаді 1918 року у Львові було проголошено Західно-українську Народну Республіку (ЗУНР). Кульмінацією демократичного відродження стала велика злука УНР і ЗУНР 22 січня 1919 року. Незважаючи на певні експлуататорські цю аспекти, він мав непересічне значення в житті українського народу, довівши невмирущість ідеї соборної України. Однак у роки громадянської війни попри жертвну зусилля українських патріотів так і не вдалося створити міцну національну державність на терені всіх етнічних українських земель. Майже на два десятиліття Східна Галичина, частина Волині та

Північна Буковина опинилися в складі Польщі і Румунії, лише після другої світової війни було приєднано до України Закарпаття.

Історія розпорядилася так, що нове об'єднання українських земель відбувалося навколо Радянської України. Наявність певних, хоч і формальних, ознак національної державності, які мала УСРР (а з 1936 року — УРСР), економічні та етнографічні чинники спонукали партійно-державне керівництво провести територіальне розмежування між радянськими республіками. На спільному засіданні в Наркомнаці РСФРР 25 лютого 1919 року було укладено Договір про кордони. Представники України згодилися визнати територію республіки в межах дев'яти губерній колишньої Російської імперії, за винятком Суразького й Новозибківського повітів Чернігівської губернії, та Білгородського і Гайворонського Харківської, які відійшли до Російської Федерації. Під час засідання відбулося також попереднє обговорення питання про кордони між Україною та Литовсько-Білоруською республікою, Кримом і Донською областю. Затвердивши 10 березня 1919 року Договір про кордони, радянський уряд України мало опікувався тим, що поза межами республіки у прикордонній смузі РСФРР компактно проживали мільйони українців. Це викликало від них зливу листів, звернень, в яких вони просили й навіть вимагали приєднати їх до України. Під тиском цих обставин уряд України в 1924 році запропонував ЦВК Союзу РСР проект закону «Про зовнішні кордони УСРР», в якому враховуючи дані переписів населення, було обґрунтовано необхідність повернення територій компактно заселених українцями. В результаті до України було приєднано землі, на яких мешкало 278 тисяч чоловік, а Російській Федерації передано територію з населенням близько 479 тисяч чоловік. Поза межами України на безпосередньо прилеглій до РСФРР території залишилося понад 2 мільйони українців. Вони були прире-

чені на тотальну русифікацію. Архівні джерела свідчать, що в 1924/1925 навчальному році з 56033 школярів-українців у школах Курської губернії рідною мовою здобувало освіту лише 345 дітей, або 0,6 відсотка. На селі діяли лише три українські школи. У 1926/1927 навчальному році губовно планував відкрити аж 43 школи I ступеня, в яких мали навчатися 5880 дітей, причому викладання українською мовою передбачалося лише на першому році навчання. Шкіл II ступеня мало відкритися три, хат-читальень — 22, лікнепів — 51 в розрахунку на 3700 чоловік.

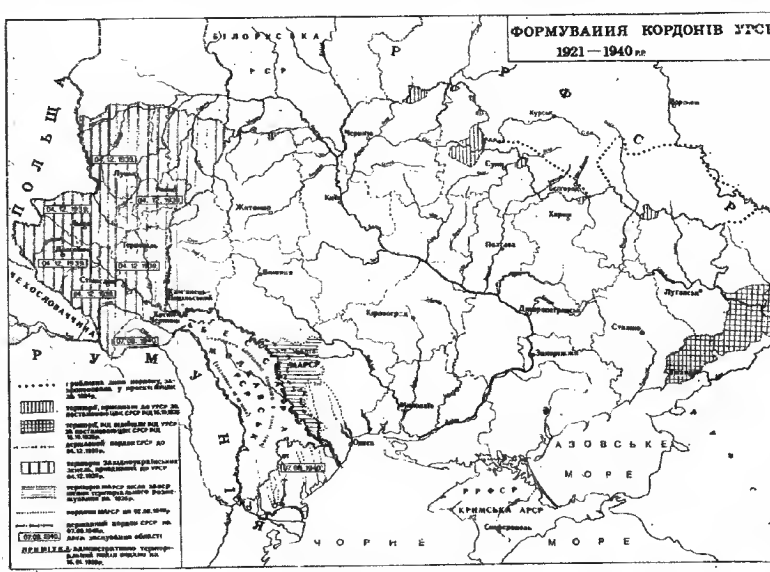
У 1924 році на догоду своїм політичним амбіціям партійно-державне керівництво СРСР нав'язало Радянській Україні створення в її складі на Лівобережжі Дністра Молдавської Автономної Республіки. Схильне розглядати кордони між республіками не як державні, а лише адміністративні, сталінське керівництво легко важко підходило до розв'язання цих проблем. Створення з порушенням чинних у союзній практиці принципів для національно-державних утворень такого типу, Молдавська АСРР включала території з переважним українським населенням. За переписом 1926 року 48,5 відсотка її мешканців становили українці і лише 30,1 відсотка — молдаване. Тимчасові кордони між Україною і МАСРР були визначені 11 жовтня 1924 року на засіданні Раднаркому УСРР. Їх уточнення тривало аж до вересня 1926 року, коли ВУЦВК та РНК УСРР прийняли постанову «Про врегулювання кордонів Автономної Молдавської Соціалістичної Радянської Республіки». До складу МАСРР увійшло 11 районів Лівобережжя Дністра — Слободзейський, Тираспольський, Дубоссарський, Рибницький, Кам'янський, Крутянський (Нодимський), Бірзульський (Котовський), Балтський, Анапійський та Красноокнянський.

Подальші зміни українсько-молдавського кордону припадають вже на початок 40-х років, коли після приєднання Бессарабії було утворено

Молдавську Республіку. Його опис в «Історії України» від 4 листів «Про встановлення української державності» до нього й далі в Україні давалися. Сучасний історик якого району було переіменовано. Визначення меж між Україною і Молдовою досить важко, але етнічні українці та

Кінець 40-х років широким між Україною і Молдовою єднання за історично-культурними межами. Ці події мали не характер. З однієї сторони, це сприйняття українського процесу історичних змін в Україні, а з іншої — лідером таємних диктаторів — лідера. Це воно було для чого, наприклад, для закато-ляних, сотня тованних до вересня 1939 саний німці договір про. Детальний було наведе секретних про практично вольно усі. Пільгер поговітихся навіть тегічно важкі мечини нафійонами, як рилсдав. Росієрслетів, що, на відмі Пільгер, хоту проти СРСР. Дон тимчасові шистської ти СРСР пільський кері в 1941 році СРСР та Пільгер було підписання новлення доносна та вівіні. Пільський недійсний чинною щодо змін у Польщі. Сталін не мав тати Польські землі до польської сини упродовж війни. Лише року на ко-це питання США, Англії, тримали Рів його домон з Польщі «ліній Керо

16 серпня підписано кий договір кордон. Виздовж «ліній Керо» Гродні, Брест-Литовський, Устилуго, бешіва — хід від Рави ніше Перем

1:5000000

[illegible]

ECONOMBANK

АКЦИОНЕРНИЙ ЭКОНОМБАНК РОЗВИТКУ
СПОВЩАЄ ПРО ВІЛЬНИЙ ПРОДАЖ АКЦІЙ
НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 149,5 МЛН. КАРБОВАНЦІВ

Акціонер має право на отримання дивідендів у валюті внеску або, по бажанню, у валюті конвертований валюті.

АКЦІЯ

номінальна вартість
десять тисяч карбованців

Річний дивіденд за 1991 рік - 28%

28%

Довідки за телефоном:

Київ: (044) 477-95-73; 212-84-69; 228-97-64, Житомир: (0412) 37-20-87,
Полтава: (03600) 12-12-53; 2-23-45, Красноармійськ: (06239) 2-07-26; 2-45-76.

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ

«ПРОЕКС»

реализует по ценам ниже биржевых оптовые партии изделий из древесины и пиломатериалов:

- комплекты садовой мебели;
- пилюсы, облицовочные;
- доску необрезную толщиной 25 мм, 40 мм и более 44 мм;
- комплекты дощатки для плодовоощных ящиков, ящиков по перевозке мяса, птицы и хлебных партий;
- Упак. двухсекционные на 34 ящики;
- грубы дачных домов из напильникованных бревен хвойных пород размерами от 4,5×4, 5×2,7 до 6,3×6, 3×2,7.

Поставки оптовых партий изделий из древесины и пиломатериалов производится со складов в г. Днепродзержинск, а доставка — вагонами МПС. Наши рекламизмы: г. Днепродзержинск, 320070, пр. К. Маркса, 60, тел. 44-06-23, комната 529.

ИЩУ ЗАКАЗЧИКА:

ОБУХОВСКИЙ ЗАВОД ВЕНТИЛЯЦИОННЫХ ИЗДЕЛИЙ И КОНСТРУКЦИЙ

ПРЕДЛАГАЕТ:
ИЗ СВОЕГО МАТЕРИАЛА И МАТЕРИАЛА ЗАКАЗЧИКА

Ленту перфорированную В-25;

50 мм Шайбы по ГОСТ 11371-70 диаметром 6, 8, 10 мм

Префигурованный Г и П — образный профиль

Плитку металлическую штампованную для покрытия полов,

размеры 210×110 мм

Клапан мусоропровода металлический

Клапаны обратные общего назначения серия 3.484-28

Клапаны перекидные искробезопасные ТЗ34.13.10327-90

Клапаны обратные искробезопасные

Заслонки воздушные унифицированные серия 5.904-13

500—2000

Приточные вентиляционные камеры типа 21ПК

Шумоглушители типа ГТК, ГТП, ГП

ИЗ МАТЕРИАЛА ЗАКАЗЧИКА:

Профилированный лист для покрытия крыш и стен, ширина 545, длина 1÷6 м;

толщина металла 0,5÷0,8 мм

Фланцы штампованные диаметром 100÷315 мм

СПРАВКИ ПО ТЕЛЕФОНУ:

г. ОБУХОВ 5-72-07

телефакс — 132921 «ВЕТЕР»

ГОТОВЫ РАССМОТРЕТЬ:

Изготовление любых штампованных изделий из металла заказчика и на его оснастке.

На прессах холодной штамповки усилием от 25 до 500 тн

Справки по телефону: 5-71-96; 5-70-20

НАШ АДРЕС: 255400, г. ОБУХОВ, КИЕВСКОЙ ОБЛ.

ТЕЛЕТАЙП 132921 «ВЕТЕР»

АКЦИОНЕРНЫЙ БАНК «АНТЕК»,

созданный как акционерное общество открытого типа с целью банковского обслуживания государственных, общественных, кооперативных, акционерных предприятий и организаций, а также других юридических и физических лиц с уставным фондом в размере 21 миллиона рублей,

информирует о выпуске 105 акций на предъявителя

(95 простых именных на сумму 95 миллионов рублей и 10 простых на предъявителя на сумму 10 миллионов рублей)

Номинальная стоимость акций 200 тысяч рублей. Ее владелец получает право одного голоса на Общем собрании акционеров и получение дивидендов в соответствующем размере, утверждаемом по итогам года Общим собранием АНТЭКБАНКА.

Акционерным банком «АНТЭК» предусмотрен выпуск акций с указанием на них серии «АБ» и порядковых номеров: 0001—0105.

Залог успеха банка «АНТЭК» в авторитете его учредителей — Академии наук Украины, Киевского авиационного производственного объединения, Киевских заводов 410 и 20, Винницкого завода 421, Днепродзержинского 409, Харьковского 420, заводов гражданской авиации, холдинговой компании «ЛОТ», торговой палаты «Польша—Украина» и других.

НВП «ЗОДІАК»

ПРОПОНУЄ

Панове комерсанти!

Інформаційно-комерційна система «ЗОДІАК» — це гарантія Вашого успіху!

Чніє Вас комп'ютер IBM PC/XT/AT і HAYES-модем? Якщо ТАК, то Ви майже абонент нашої інформаційно-комерційної мережі.

Вн одержите:

• оперативну біржову інформацію з 15-ти бірж України та інших держав СНД;

• доступ до комерційних баз даних 39-ти регіональних центрів мережі на території від Бресту до Владивостока;

• можливість розміщення комерційної інформації і реклами у мережі від Вас — Усім та від Усім — Вам у день П надходження;

• адресні файли 40 тисяч організацій, підприємств, комерційних структур СНД у 35-ти галузях промисловості та інші нормативно-довідкові матеріали

• обмін інформацією через електронну пошту.

Якщо у Вас немає комп'ютера і модема, не журіться, ми їх Вам встановимо у найшвидший строк.

Тел. 446-73-86, факс 446-78-12.

Соціальний риз

НАЦІОНАЛЬНИЙ ГЕРОЙ ХОРВАТІЇ

Наші
співвітчизники —
найманди
в «гарячих точках»
ситу!

ТРУНУ з тілом Георгія Базана до Арица до останнього жм, чорна дна місця після повідомлення про його загибель. У супровідних документах зазначено, що його вогонь в бок під містом Драваром. Куля алувала просте в серце. А до цього в телеграмі, йдущій на ім'я Людімла Базан, дружина Георгія, сказано, що загинув він «за свободу й незалежність Хорватії як національний герой».

В Ариці на місцевому цвинтарі з'явився свіжа могила. До хреста прикріплено загорнуту в целофан фотографія молодого смуглявого чоловіка. Сюди тепер часто приходять Людімла і її сестри, щоб покласти квіти до гробу, а другий — гітисанки. Стоять на холодному вітрі в непокритих голівках, і з очей не лишають, а й безліч німких запитань. На які, мабуть, і відповіди ніколи не знайти.

Ще й тоді, як югославська інформсистема повідомлює, що під час боїв у Хорватії загинув мешканець Одеської області Георгій Базан, який ковався на баччорського президента, редакція газети «Одеський вестник» спробувала віднайти його слід тут, в батьківщині. Однак пошуки нічого не дали — не рахувалося такої людини серед наших земляків. Спробували піти шляхом журналістської розвідки, зувади у відділі віз та реєстрації, хто з таким чином подібним прізвищем оформ-

ляв тут останнім часом документи для поїздки до Югославії. І з'ясували, що був серед них Георгій Базан з Арица (з'ясувалося, просто правдиве агентство перенертувало). А на цей час і в Ариці уже знали: так, то загинув Георгій.

Чому він виліз до рук оброби? Як могли зарахувати його, інженера, до національного хорватського гварді? За яких обставин Базан загинув? Куди поділись його особисті речі? Не на які запитання, мабуть, могла дати сьогодні відповідь. Хоча дещо вже й з'ясувалося.

В останні роки Георгій вів різні в своїй країні військові скари, що в крал, де мешкав, не може заробити на нормальні життя для себе, для сім'ї. Тому недовго й подався, домовившись з місцевим кооперативом, під Санкт-Петербургом — будувати ремонт та обслуговувати платити краще, бо повернувшись через якийсь час до сім'ї так при грошах. І на ремонт та обслуговування в країні нечисто, й на придбання «Запорожця». В Ариці на роботу вже не йшов — вирішив зайнятися приватним туристично-комерційним підприємством за кордон. Обрав для цього Югославію. Перша по-

їздка спробувалася. Почав збиратися в дорогу. Сказав друзям, щоб не хвилювалися, якщо затримався: була, мовляв, домогосподарство з одним господарем, що, мовляв, лицьвіс місця попрацює в нього. Своєю «Запорожцем» аніхав за кілька днів до того, як у нас прийшли виданні візи на поїздку до Югославії, де розгорталися війна.

У єдиному листі, що його скаржала звідти сім'я, Георгій Базан повідомив, що там так, затримувалися, бо влучався на неможливу роботу. Обида повернувшись в роки. Не повернувшись. А натомість прийшла ота телеграма: «... як національний герой». А ще пізніше — друга. Та з'явився там мізер тайпівських ліп. Доля не те що «Запорожця», особистих речей загинув, а навіть його паспорта досі невідомо. Хоча для сім'ї те ж не дрібниця — Людімла, працюючи посудою, на свою зарплату ледь зводять кінці з кінцями. І чин одержувати її діти пенсію у зв'язку з втратою годувальника — не знає. Во ж загинув Георгій хтось-де, у чужій країні. І не зрозуміти й нікого — в ім'я чого.

Мало відомо: не до того, як поїздки до хорватського гварді, Базан вступив послужити польським військом, який був отим «господарем» по наблизти до якого гварді та писав Георгій? А гварді стала вже другим його «господарем»? Цю спо-

вакуло його шти туди, де стріляли, знімали? Сондзя грошова винагорода? Ма бути, що так. Во, відомо, хорвати тини неогато платили іноземним найманцям. Але ж знав, розумів, що то — війна, де те все алясе життя може обертатися. Сподівався, що все обертатиметься? Що повернується до сім'ї з щільно наповненими доларами кишеньками? Повернувся... Ошквари... А який й справді повернувся не в домогій? Що сказав би дітям, дружині, знайомим? Як пояснив би, звідти ті гроші, за які там труди? Чи міг би, значно, що стріляв загрози в людей, далі жити спокійно?

...Той же «Одеський вестник» повідомив, що має дані про участь у війні в Югославії не тільки Георгія Базана. Пропохотілися, була, і в інших засобах масової інформації: серби та хорвати, мовляв, вербували громадян колишнього СРСР, які на той час опинилися в їхніх краях, для виконання роботи у боків із супротивниками. Більше того, є слюдра, що окінч служити в армії тієї ж Хорватії. Обичайно, заперечують, не кишають в одеських краях вербувалими шукають безосередньо тут, у нас — в Одесі, в Україні. Обичайно, заперечують, не кишають в одеських краях, а солдиди тини винагороди. За нашої соціально-економічної автостановки, мовляв, мабуть, очікувати, що дехто й спокоститься. Як-от Георгій Базан. І згинувши тут посеред нас, що один соціальний прощарок людей — найманди, ладні за долари ковати будь-де і вбитий будь-кого... Лише ця саме тині думки стає моторошно.

Георгій ВОРОТНИК, який працює в редакції «Голосу України», Одеса.

Голос України

Газета
Верховної Ради
УкраїниГоловний редактор
Сергій
ПРАВДЕНКО

Редактори:

Антонія ГОРЛОВ
терний заступник
головного редактора
Олександр БІЛН
заступник головного
редактораОлександр
СЕМЕЛЮК
член-кореспондент
АН УкраїниВолодимир
КРАСНОСЕМСКИЙ
оглядач, завідувач
відділом культуриСамойленко
заступник головного
редактораВорон
СІДОРЕНКО
заступник головного
редактораАнтонія
СОЛОНСЬКА
редактор відділу
кореспондентської
мережіВіталій СУДІЯ
відповідальний
секретарГазета виходить
з 1 січня 1991 року.Засновник —
Верховна Рада України.Адреса редакції:
232647
Київ, вул. Мельникова, 4ТЕЛЕФОНИ:
Для довідки —
441-89-61
441-89-66телефакс —
224-72-54
Відділ реклами —
441-89-44Редакція розглядає
рукописи, подані в першому
примірному екземплярі.Редакція не закликає
поділяти позицію авторів
публікацій.Замовляючи за собою право
використання матеріалу,
і скорочувати
матеріал.Рукописи не повертаємо.
За точністю викладу
фактів відповідальність
насе автор.Листування з читачами
— тільки на сторінках
газети.Пересиланням скеру
в різні інстанції
редакція не займається.Звертатися, будь ласка,
безпосередньо до
відповідних органів влади.Газета виходить
з п'ятни на тиждень.
Терміни надання матеріалу
українською і російською
мовами.Надпис 40955
Забавний тираж
189.052.Комітет Друку
визначив
«Голос України»
232647 Київ,
проспект Перемоги, 36.Зам. 8311004.
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Спорт

ЧАС ЗМІНЕНО, АРБІТРІВ НАЗВАНО

ЯК ПРАВИЛЬНО, матч на Республіканському стадіоні столиці України починається в будні о 18.30, а в вихідні о 17.00. Але незалежно від того, чи буде порушено — лише на один годину. Утім, лише ще пояснить генеральний менеджер київського «Динамо» Михайло Омельченко. — Завершальну зустріч літньої футбольної турніру розграву Кубка європейських чемпіонів ми проведемо в Києві проти празької «Спарти», і почнемося вона о... 21.00. Річ у тому, що ситуація в нашій підірваній дуже загострилася, і на перше місце, куди дає право зіграти в фіналі цього престижного турніру на стадіоні «Уемблі» в Лондоні 20 травня, і претензують одразу три клуби: іспанська «Барселона» та португальська «Бенфіка» (вони зустрічались між собою в стадіоні Каталонія) і наш суперник — клуб із Праги, Ожог. УЕФА вирішила: щоб не було ніякої провали, проведемо матч одразу в Києві. Рішення в часі між Києвом і Барселоною — година. У нас це буде 21.00, в Іспанії — 22.00.

Тому звертаємося до прихильників футболу столиці України: не забувайте, що час початку матчу «Динамо» — «Спарта» змінено.

СУДІВСЬКИЙ комітет УЕФА назвав прізвища арбітрів, які обслуговуватимуть матч фінальної частини чемпіонату Європи, що відбудеться в Іспанії.

10.06. Швеція — Франція. Олександр Сирія (Росія, 1952 року народження, доцент МФЮ). 11.06. Югославія — Англія. Дімон Бланкостіан (Нідерланди, 1949, службовець муніципалітету). 12.06. Нідерланди — Шотландія. Бу Карасон (Швеція, 1949, службовець банку). СНД — ФРН. Жерар Біге (Франція, 1946, службовець банку). 14.06. Англія — ФРН. Пі Гуттас (Бельгія, 1952, прокурор). 17.06. Франція — Югославія. Хуберт Форштінгер (Австрія, 1946, комсержант). 18.06. Англія — Петер Мікельсен (Данія, 1960, викладач). До речі, ФІФА визнала Мікельсена найкращим арбітром світу 1991 року. 18.06. Нідерланди — ФРН. Пер-Людвіг Паветтго (Італія, 1952, ветеринар). Шотландія — СНД. Курт Ротенбергер (Швейцарія, 1951, викладач).

Північній і фінал судитимуть Вільям Вільямс (Швейцарія, 1945, викладач), Туло Лансве (Італія, 1947, страховий агент) та Еміліо Сорриво Алазарі (Іспанія, 1945, комсержант). Прізвища на конкретні матчі відбудуться вже в процесі чемпіонату.

Фото Миколи БОЧКА.

Атакує нападати до національного збірної України Андрія Кавецького, який успішно вступає в англійському клубі «Манчестер Юнайтед».

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ВІДНА БОРТЬБА. Збірна України посіла друге місце на міжнародному турнірі Каталонія в Буенос-Айресі. Наша команда поступилася лише одній з найсильніших у світі збірній Туреччини. Львівчани Роман Мотрович став переможцем у загальній категорії 74 кг.

До речі, головним тренером збірної України став відомий фахівець Георгій Бураков. Контракт із ним укладено до Олімпійських ігор 1996 року. Незабаром українські борці дебютуватимуть на чемпіонатах світу в Європі.

БОКС. Севастополь. Костянтин Лобня виграв юнаць-

кі змагання СНД і дістав право виступати на першості Європи. Одан через брехню Лобня до Англії, оскільки спортсмен так і не поїхав.

ФІГУРНЕ КАТАНИН. На чемпіонаті світу серед професіоналів в Цинциннаті (США) чемпіон світу минулого року і переможець Олімпіади в Альберті одеський Віктор Петренко посів лише друге місце. А першим був чемпіон Олімпіади в Сараєво-84 американець Скотт Камплетт.

У змаганні жінок перемогла дворазова олімпійська чемпіонка Катерина Бітз з Німеччини.